

ЦИЈЕНА ЛИСТУ:

За Црну Гору: за годину 8 перп.
за пола год. 4 перп.

За све остале земље: за годину
30 франака а за пола године 10
франака — у злату.

Преплата се шаље само уна-
пријед Администрацији овога ли-
ста и то за цијелу или најмање
пола године.

Поједини примјерак 20 вр.
Рукописи, који буду послати
уредништву или администрацији,
не враћају се.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

Le GLAS TZRNOGORTZA, Journal Officiel, paraissant
régulièrement chaque samedi et suivant les exigences du service.
On s'abonne aux bureaux du journal GLAS TZRNOGORTZA,
Cettigné, Monténégro.

L'abonnement pour le pays 8; pour tous les autres pays
20 francs par an.
La publicité est reçue aux bureaux du journal et dans
toutes les agences de publicité.

Огласи се шаљу Администрацији и за исте плаћа се за сваку ријеч или број: из слова: петит 7, гармонд бициеро 8 вара, за огласе, који забрањују простор мањи од 30 ријечи на петит слова плаћа се 2 шербера — све напријед наведено за први пут а за сваки даљи пут у пола од горње цијене.
Ријечи, шапе и иракине, које заузимају простор једног, два и више реда, плаћају се задремини, рачунајући сваки ред по 6 ријечи.
Осим горњег још и такс. биљегу од 50 вара за свако једно штампање за прив. огласе (чл. 47, тач. 12. зак. о такс.) а за службене, које држ. власти спроводе по потреби приватних лица, 1 шербер (чл. 47 тач. 132. зак. о таксама.)

Власник: Државна Штампарија.

Издаје суботом

Одговорни уредник: Вољо Милићевић

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО

Дворске и дипломатске вијести

— Г. Маркиз Негрото, Италијански Посланик при нашем Двору, отпутовао је због болести у Италију. У дужности га заступа као отправник послова секретар Посланства г. Маркиз Патерно.

Врховна Команда саопштава:

У току 3. новембра непријатељ је енергично и са много надмоћнијом снагом нападао на цио фронт Санџачке Војске, услед чега су наше трупе заузеле своје главне положаје на ријеци Лиму.

На осталим фронтовима артиљеријска борба.

На свима фронтовима црногорског ратишта артиљеријска борба без резултата.

Са обзиром на ојшту ситуацију на српско-црногорском ратишту и енергичне напоре непријатеља на наше трупе на Лиму, наређен је покрет Санџачке Војске на главне положаје за одбрану.

На осталим фронтовима артиљеријска ватра и мјестимично вјешадијски напад без резултата.

Руси противу Бугара

Петроградско „Новоје Времја“ у уводном чланку, упоређујући бугарски напад на Србију од 16. јуна и садашњи, вели:

Особито је важно утврдити факат, да је напад на Србију изведен сад са знањем и одобрењем цијелога бугарскога народа. Брегалница је била коцкарска игра коју је смислио Фердинанд у његовом мрачном кабинету и извео је, изи-гравши многе судјеловаче у њој. У то вријеме не половина, већ 95%, Бугара налазило се на бојном пољу не знајући да је рат са савезницима почео.

Сад се не може рећи ништа томе слично. Сад више није ријеч о закулиском кабинетском маришкетлуку, већ о општој бугарској политици, која се изводи у сагласном ћутању и потпуно без протеста бугарских русофила.

Миљуковљев орган „Рјеч“ принуђен је најзад да оптужи бугарски народ. Бугарска је објавила рат Србији, и ако је добро знала да, објављујући рат савезницима Русије, објављује рат и самој Русији. Бугарска ратује са Русијом. Те ријечи чине да устрјети сваки у којег још није умукла савјест.

Побијајући верзију, да су Срби тобож први напали Бугаре према Ћустендилу, „Рјеч“ закључује: У овом новом рату, који нам Бугари намећу, на нашој је страни право и сила, а на бугарској нечиста савјест и нада у помоћ њемачку и турску. Неморал бугарске политике пријешао је у безумље.

ТЕЛЕГРАМИ

Кошенов пут у Атину

Париз, 3. новембра. Министар француски Кошен долази данас у Атину. Сви грчки листови без разлике партија у најповољнијим чланцима исказују му добродошлицу. Г. Политис, начелник министарства спољних послова, и Каразијас лични секретар председника министарског савјета, одређени су од стране владе да га поздраве добродошлицом.

Са балканског бојишта

Париз, 3. новембра. Француске трупе долазе све у тјешњу везу са српским трупама, које оперишу у крајевима Прилипа. У току 20. октобра пошли смо напријед на сјеверу од Раброва и у правцу Костура. Бугари су жестоко нападали на цијелом фронту лијеве обале Црне Ријеке, али су били одбијени са великим губитцима.

Париз, 4. новембра. Бугари су у току 2. новембра поновили врло жестоке нападе на цио француски фронт на Црној Ријеци, али су били одбијени са врло тешким губитцима. На фронту на лијевој обали Вардара потпут мир.

Солун, 5. новембра. Послије битке која је трајала 36 сати на Црној Ријеци између Француза и Бугара, три бугарске дивизије биле су сузбијене са врло тешким губитцима, пошто су очајно покушавале да пробију француски фронт.

Солун, 5. новембра. Бугари су добили јака појачања и покушали су крилно заобилажење којим би загрозили кланцу Бабуни, који штити Битољ.

Париз, 5. новембра. У току дана 2. новембра Бугари су обуставили њихове нападе на фронту француском на лијевој обали Црне Ријеке на западу од Криволака. Они су одступили на висове Архангелова на сјевер села Чичева оставивши много љешина на бојном пољу. У току три дана боја Бугари су изгубили 4000 војника, наши су губитци незнатни. На сјеверу Раброва Французи су бомбардовали један транспорт непријатељски који се кретао пут Струмице.

Петроград, 5. новембра. Бугарска је готово све своје трупе повукла са грчке границе не оставивши до мали заклон, док Бугари нијесу дирнули ни једну јединицу, коју су били поставили на румунској граници.

Париз, 6. новембра. У току 4. новембра није се ништа значајније десило ни на Црној Ријеци ни на Вардару. На сјеверу од Раброва пут Костура Бугари су напали у току 3. и 4. Ми смо одржали све наше положаје.

Нови корак Савезника у Грчкој

Атина, 3. новембра. Посланици руски, француски и енглески тражили су од Предсједника Владе Сколудиса, да Грчка означи своје држање у случају ако би Савезничке Силе затражиле пријебижишта на грчком земљишту, и настојали су на томе, да се у томе никаква разлика не би правила између Савезника и Срба. Грчки је одговор непознат.

Са сјеверног бојишта

Петроград, 3. новембра. Нијемци се повлаче на западу од Риге, а наступају на западу од Комерна.

Петроград, 6. новембра. Нијемци су покушали да пријећу Двину изнад Двинска, али су били одбијени. На западу од Двинска нијемци су били принуђени да евакуишу извесни дио шанчева у околини језера Светенена. Један Цепелин је летио прошле ноћи над Двинском и бацно бомбе, од којих су неке пале у њемачке шанчеве.

Са западног бојишта

Париз, 3. новембра. У Артоа артиљеријски бој. Послије боја код Лабиринта Французи су избројили пред шанчевима 219 њемачких љешева.

Са талијанског фронта

Рим, 3. новембра. Непријатељски напади код Безека били су одбијени. У Красу акција се наставља. Сицилијанци из бригаде Сасари јуришем су освојили нове шанчеве близу Раци и заробили 203 војника са 11 официра.

Њемачко гусарство

Рим, 3. новембра. Од 507 путника и посаде на „Анкони“ спасло се свега 208; од 10 Американаца спасло се девет.

Савезници у Македонији

Париз, 3. новембра. Савезничке трупе заузеле су села Чичево и Розаман, а држе такође и жељезничку станицу у Градском.

Француски успјеси у Македонији

Париз, 3. новембра. Непрекидна канонада траје у предјелу Раброва и Криволака. Жестоки бој се води на лијевој обали Црне Ријеке, гдје бугарске трупе нападају без икаквог успјеха.

Бугари су у четвртак били напали на села Крушевицу и Ширково, која су Французи били освојили у сриједу. Њихови напади су одбијени и приликом нашег контра-напада заузели смо село Чичево, као и мост који се налази на сјеверу од Валандова.

Српска је војска сачувана

Париз, 3. новембра. Према поузданим подацима повлачење гро-а српске војске преко Краљева—Новог Пазара и Арбаније врши се под најповољнијим условима. Срби се повлаче лагано и у реду, а наносе страховите губитке непријатељима. Незгодни, блатњави пугеви, спријечје Србе да одвуку тешке топове, али баш ове теренске тешкоће онемогућиће непријатељима да опколе српску војску, и дозвољавају овој да изврши методично повлачење. Срби, кад се једном концентришу у Арбанији, биће обилно снабђени од стране савезника путем С. Ђовани ди Медова.

Раздражење у Италији против Њемачке

Париз, 3. новембра. Поводом догађаја са „Анконом“, италијанска штампа тражи од владе да предузме енергичну одлуку ако се докаже да је сумарен био њемачке народности. На ту провокацију влада би италијанска требала да објави рат Њемачкој, — тако сви листови пишу.

Успјешни отпор Срба

Париз, 3. новембра. У околини Ивањиде, као и у долини Ибра у правцу Александровца, воде се бојеви без велике промјене. У околини Крушевца и Јанкове Клинуре без промјене.

У долини Пусте Ријеке наше су трупе сузбиле Бугаре нападом. Непријатељ је такође био сузбијен код Криве Ријеке, Љесковца и Биничке Мораве.

Цар Вилхелм у Цариграду

Париз, 3. новембра. „Еко де Пари“, коментаришући вијест о скором доласку Вилемовом у Цариград, вели, да ће то бити само један више театрални гест, али који ће може бити навести неке на размишљање. Никада огромна опасност коју би по свијет представљала пobjеда Њемачке, неће се јаче испољити него ли оног дана када Цар Њемачки учини свој театрални улазак у Цариград. Балканске и дунавске државе моћи ће тога дана схватити, какву би пријетњу то ново стање ствари образовало по њихову независност. А с друге стране, који би се бољи удар могао дати њемачкој пропаганди кроз Ислам, него указујући Турцима на понижење, које наноси Султану у његовој сопственој пријестоници Вилхелм II!

Несрећа на Мору

Лондон, 4. новембра. Енглески пароброд-болница „Англија“ наишао је на мину у Ла Маншу и потонуо. На њему је било 20 официра и 372 војника, од којих је спасено око 300. Један други брод који је дотрчао за спасавање такође је наишао на мину и потонуо.

Нови енглески ратни бродови

Лондон, 4. новембра. Енглеска флота у јануару мјесецу идуће године повећаће се са 14 супердреднота, који су стављени у грађење у почетку овог рата.

Талијани против Бугара

Париз, 4. новембра. Италијанска крстарица „Пијемонте“ бомбардовала је Дедеагач.

Са Дарданела

Малта, 4. новембра. Енглески монитори настављају бомбардовање турских положаја у Галипољу.

Нове тешкоће са Грчком

Париз, 4. новембра. — Јавља се да се сада воде преговори у Атини, како би се зајемчила експедиционом англо-француском корпусу сва слобода акције и гарантовало да неће бити разоружане српске трупе, које би се могле повући на грчко земљиште.

Штампа једногласно хвали Енглеску што је обуставила одлазак свију грчких бродова, који се налазе у њеним пристанима, док се не уреди та питања.

Кичнер на источном бојишту

Малта, 5. новембра. Лорд Кичнер је присио на острво Мудрос, одакле ће на Галипоље.

Из Грчке

Атина, 5. новембра. Краљ Костантин је изразио жељу да види лорда Кичнера, како би се споразумио о ситуацији с војничке тачке гледишта. Министар Кошен је приспео у Атину и у његову част многи грчки трговци су окитили куће са француским тробојкама, а општинско вијеће га је изабрало за почасног грађанина.

Њемачка штампа

Париз, 6. новембра. Њемачка штампа почиње да оплакује офанзиву њемачку у Русији, којој је она прије посвећавала одушевљене химне. „Крајц-Цајтунг“ пише: „Борове шуме одјекују јауцима и очајним узвизима; ми оплакујемо душе њемачких војника који су тамо изгинули“. С друге стране „Хамбургер Нахрихтен“ пише: „Русија и покрај огромних губитака, које је претрпјела у људству, поправља се са брзином, која изненађује. Њемачка би требала да се користи повољном ситуацијом те да почне преговоре о миру. Ако би пропустила овај моменат, било би доцкан.“

Буна у Арабији

Атина, 6. новембра. Цемал паша, бивши министар турске морине, побунио је Друзе против Турака. Побуну потпомаже насељење у Арбанији.

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ

Ријетка пажња. Наш генерални конзул у Паризу г. Брине извијестио је наше Министарство Иностранних Дјела, да је преко њега Главни Савјет француског департмана Alpes Maritimes у име народа поменутог департмана упутио Црној Гори изразе поштовања. У адреси се каже, да се народ департмана Alpes Maritimes, који често посјећују чланови Узвишене Краљевске Породице Црногорске, сматра срећним, да искаже дивљење црногорској војсци на њеном хероизму и да изјави поштовање суверену Црне Горе и жеље за срећу Црне Горе и успјех њенога оружја.

Како да слаavimo крсно име. У овим тешким данима за све нас, за цио српски народ, дужност нам је да привремено измијенимо или одложимо вршење најљепших националних и вјерских обичаја, особито таквих, који су скопчани са материјалним жртвама. Светитељима, које прослављамо, сада ћемо се најљепше одужити, ако не будемо чинили уобичајене трошкове, већ ако их будемо преобраћали у прилоге за сиротињу, чији је број све већи. Умјесто што би се трошило на издатке, у овим приликама излишне, најбоље би било да сваки о својој слави од њих одустане и учини прилог установама за издржавање рањеника, за сирочад ратника и за друге родољубиве цијели. А крсна имена сада можемо славити само топлим молитвама у души, да Свемогући подари побједу нашој праведној ствари. У овоме би требало да предњаче наши први људи, те да о својој слави мјесто излишних трошкова принесу жртве у прилозима за јавне хумане сврхе.

Прилози Црногор. Црвеном Крсту. Од почетка овога рата стигли су Црногор. Црвеном Крсту још и ови прилози: Преко Кр. Министар. Иностр. Дејела, Цетиње: Г. Ђуро Срдовић—Секулић из Америке 5 рубаља; Американски Централни Комитет за помоћи на Паризу, а преко Ген. Консула г. Брине-а из Париза 2.500 фр.

Из Америке, а преко Кр. Српског Посланства на Цетињу: дин у злату 5.690. Г. Фајони Црногорски Консул из Венеције 20 перп.

Преко Кр. Министар. Финансија—Ниш: Сарапуњски Комитет из Русије дин. у сребру 752-92.

Преко Одбора Црвеног Крста у Пљевљама: По перп. 50: Општинска Управа, Шеф Руске Санитарне Мисије г. Др. Н. К. Киселев, Лазар Шеферовић; по перп. 40: Војислав Ђенисјевић; по 30: Василиев, Ибрахим Љухар, Омер Б. Селмановић; по 28: Бефир Трвуљ и Мујага; по 27: Љубо Тодоровић; по 20: Душан Вукотић, Милан Контић, Серафим Царић, кап. Војин Павићевић, Голуб Зечевић, П. Жуков, Саво Јовашевић, Гвоздо Бајић, Даут Х. Кадрић и Х. Ибрахим Љухар; по 18: Душан Вукотић; по 15: Томо Милошевић, Аџалија Ђулаковић и Тимотије Бавчић; по 14: Теуфик Таирбеговић; по 10: С. Букојичић, Ристо Ненадић, Слободан Шилак, Јосиф Бајић, Милош Ђоровић, Стеван Јовашевић, Михаило Јовановић, Љубо Антонић, Перо Јанићијевић, пор. Благо Јовановић, Осман Музеиновић, Боле Ђурковић, Ахмет Рустемагић, Мустафа Исламовић, Лазо Поповић, Сулејман Љухар, Сулејман Бајровић, Дуљо Крута, Дервиш Шећеркадић, Мурат Трвуљ, Миленко Мијатовић, Јошо Марић, Риза Ризамовић, Сали Рустемагић, Радоје Радојичић, Саво Меденица, Јошо Марић, Саво Вукотић, Тома Милошевић, Перо Јанићијевић, Јован Мемедовић, Божо Ракочевић, Др. Јаков Зарубица, Ђорђе Живковић, Урош Аритонович, Вато Јанићијевић и Лексо Цувири; по 9: Данило Делић, Богдан Бацановић, Бошко Бакић, Ханефи Б. Акбеговић, Данило Делић, Благо Јовановић, Стеван Јовашевић; по 7: Ник. Бранковић; по 6: Иљо Б. Дрнда, Војин Павићевић; по 5: Ристо Вукотић, Крсто Топаловић, Милан Дебељевић, г-ђа Зорка Галогаж, Владимир Нешковић, Милан Ђавчић, г-ђа Магда Обрадовић, Душан Богићевић, Срето Грујичић, Саво Меденица, Милутин Вукотић, Милан Стојкановић, Прокопије Шилак, Љубо Зечевић, Раде Вујисић, Мурат Муфтић, Гавро Комненић, Милош Грујић, Андрија Тошић, Албин Авдић, Јово Пандуровић, Митар Драговић, Михаило Марјановић, Јован Мемедовић, Лексо Цуверовић, Михаило Бајић, Јово Станимировић, Зејнисл. Мршић, Ђока Лазовић, Сејфи Шећеркадић, Осман Х. Шафировић, Али-бег Тајирбеговић, Али Чаушевић, Мустафа Дрнда, Махмут Дрнда, Раде Срндовић, Вукашин Павличић, Васо Кажичи, Саво Вукајичић, Беша Бешић, Михаило Јовановић, Владо Јелић, Гавро Комненић, Михаило Бајић, Иван Шаровић, Милутин Пејановић, Илија Мијушковић, Божо Поповић, Вуко Минић, ком. Раде Меденица, Раде Вујисић, Прокопије Шилак, Јосиф Бајић, Стеван Бајић, Милутин Вукотић, Нико Пејатовић, Перо Грујичић, Ристан Таран, и Арсо Живковић; по 4: Мирко Гломазић, Урош Аритонович, Петар Дроца, Смајо Кујунџућ, Басан Шуковић, Мехо Чаушевић, Тахир Дрнда, Милан Галогаж, Милован Кришкапа, Драго Бакић, Вуко Неимаревић, Јефто Лончаревић; по 3: Г-ђа Даринка М. Куртовић, Иво Вукотић, Георгина Бајић, Обрад Обрадовић, Вуко Неимаревић, Јусо Чарбо, Беша Бешић, Ибраим Дрнда, Ибраим Шећеркадић, Омер Дрнда, Ахмет Комбер, Иван Остојић, Крсто Топаловић, Иво Вукотић, Васо Ђурић, Михаило Куртовић; по 2: Љубомир Николић, Јакша Поповић, А-ћим Јевђевић, Милинко Нешковић, Хилми Пашефендић, Нико Ђуровић, Божо Мартиновић, Крцун Костић, Иван Шаровић, Саво Н., Мирко Барјактаревић, Михаило Кнежевић, Зорка Цвијовић, Алекса Церовић, Радован Булатовић, Мато Ђуровић, Никола Ђуровић, Марко Бурић, Симо Гломазић, Стеван Дебељевић, Јован Бајић, Димитрије Дебељевић, Мирко Гломазић, Илија Живковић, Михаило Бајић, Стака Петровић, Н. Н. и Саво Беговић; по 1: Хилми Б. Селмановић, Вељко Милићевић, Ангелка Топаловић, Кинелер, Ристан Павловић, Станка Зечевић, Комнен Драговић, Љубомир Николић, Глиша Јевђевић, Ана Тошић и Полка Новаковић; по 0-50: Милан Јевђевић.

Главном Одбору за помагање породица пребјеглих у Црну Гору у рату 1914—15 год. из Босне, Херцеговине и Боке Которске — у Никшићу упутио је Берански Пододбор у готову ћеру. 572-13 и у пошт. признаницама перп. 9-15, као прилог:

- 1) из бучичке општине перп. 245-40
 - 2) „ штитарске „ 151-40
 - 3) „ д. ржаничке „ 118-48
 - 4) „ поличке „ 66—
- Иена прилагача биће накнадно објављена.
- До 5. октобра 1915. год. присијело је Гл. Одбору у свему Перп. 120.410-60.

Члан Добротвор. Чиновници свију надлештава на Цетињу, да би што дуже очували успону свог пок. друга Мила Милетића, Гл. Држ. Благајника који је преминуо 31. августа тек. године, скупили су међусобно перпера двије стотине и пок. Милетића уписали за члана добротвора „Велике Држ. Гимназије на Цетињу и Друштва Светог Владимира“.

Јавна захвалност. Одбор Метохијског Црногорског Црвеног Крста сматра за најпријатнију дужност овим путем изјавити топли захвалност госп. Борђију Кралису, комисионеру у Солуну, који се ангажовао и сав свој труд уложио бую, да би што више и боље користи допринио и потпомогао ову установу. Он је уз сарадњу иницијатора госп. Јована Герића, трговца и члана овог Одбора, издјествовао код Управе грчке оперетске дружине, те је ова на дан 9. маја т. г. одржала оперету узгради „Бијела Кула“, у корист Метохијског Црвеног Крста: којом је приликом са те представе приходовано 1380 франка у злату.

Оваква идеја притијецања у помоћ хуманим установама може се наћи и развијати само код просвијешћених и хуманих народа, који хитају и труде се да испуне своју човјечанску дужност наспрам оних, којима је помоћ потребна — те према томе овај Одбор не може пропустити а да поред захвалности г. Кралису не изјави исто и Управи оперетске дружине на труду, као и г. г. Солуњанима који су својом посјетом оперете допринијели онакв билат приход и створили могућност за егзистенцију ове установе.

Увјерени, да се поменути Солуњани неће задржати само на овоме, већ да ће и у будуће у колико им буде могуће давати нам доказа о својој племенитости, то овим Одбор изјављује, да ће сваки ма и најмањи прилог примати са највећом захвалношћу. А да би се учиниле олакшице ради испорука прилога, овлашћује се госп. Кралис да у име ове Управе прима прилоге од племените господо, који ће их даље спроводити истој Управи Метохијског Црвеног Крста.

† Капетан Стево Стругар, Шеф Штаба Црмничко-Приморске Бригаде. У часу кад се широм наше Домовине велико исполниска и крвава борба за опстанак и Србиново васкрсење, угасио се и још један свијетли живот, који је својим радом и непоколебљивим карактером, и као официр и као човјек, обемавао много и отаџбини и мјесту гдје је живио. Дана 20. септембра т. г. капетан Стево Стругар, Шеф Штаба Црмничко-Примор. Бригаде, представио се у Улцињу, послје двомјесечног тешког и мучног боловања, и сјутра дан сахрањен је уз учешће цијелог грађанства без разлике вјере и народности. Као да је судбина хтјела, да и он, поштеђен од непријатељских куршума кроз која је и у прошлом и овом рату хрлио — пође путем свога претпостављеног команданта, пок. ком. Милоша Лекића, да и у колу својих другова, који су сваку стопу српске земље крвљу облили и пали на брану отаџбине — онамо горе пред којим смо сви једнаки, заједнички исчекују исход борбе на смрт и живот — свесрпског Васкрса...

Рођен је год 1872 у познатој кући Стругаревој на Цеклину, гдје је и прво основно образовање добио. Године 1895. буде изабран за питомца Подофицирске, а доцније Официрске Школе, коју је у оба течаја с одличном свршио.

За вријеме балканског рата командовао је четом у свом баталиону, гдје је не само одлучношћу, него и систематским умним радом освјетлио да је достојан свога позива и способан за сваки озбиљан посао у својој струци. Овога рата премјештен је из чете за Шеша Штаба Бојанског Сектора, а доцније, његови надлежни, увиђајући у њему посве вриједног, исправног и искусног официра — премјестили су га за Шефа Штаба Команде Црмничко-Примор. Бригаде у Грљуб, коју је дужност вршио на задовољство свих својих старијих и млађих, све до посљедњег часа — односно, док није обрвен тешком болешћу, морао положај напустити, и доћи у Улцињ, гдје је ускоро затим и умро.

Нека је слава и вјечни помен кап. Стеву Стругару!

Прилог из Америке. Господин Лусијан Боман из Масашусета (Америка), побуден једним чланком г. д-ра Ивана Јовићевића, секретара нашег Држ. Савјета, одштампаном у једном пољском америчком листу, упутио је преко г. Јовићевића Црногорском Црвеном Крсту 108 перпера.

Управа Црвеног Крста најтоплије захваљује како г. Боману на његову племенитом дару, тако и г. др. Јовићевићу чије писање допринио користи нашој Отаџбини.

Њемачка шпијунажа

Швајцарски листови јављају да је полиција недавно ухватила у Невшателу једнога њемачкога шпијуна, Швајцара, под врло чудним околностима. Свршивши курс за аутомобилског шофера, огласио је у два велика швајцарска листа, који излазе на њемачком језику, да тражи мјесто за шофера. Добио је понуду и одазван је у Њемачку. Ту му је званична шпијунска организација објаснила какве се услуге траже од њега. Он је приликом предлог и отишао у Француску. Кад се вратио са свога дугог пута, швајцарска полиција га је затворила.

Званични огласи

Објава. Од пакета, који су се на основу чл XV-ог Правилника о размјени поштанских пакета — Опште Конвенције — а по одобрењу госп. Мин. Унутр. Послова, од 18. децембра 1914 год. број 16580, и број 12996. од 18. октобра 1915 г., као и објаве ове управе издате у званичном листу „Гл. Црногорац“ број 3835. од 23 децембра 1914 год., и број 2986. од 19. октобра 1915 год., имали продати на јавној лицитацији, ушљед неповољне цијене, нијесу продати три пакета у којима се налази апотекарски — медицински — материјал и то:

- а) 22 комада термометара;
 - б) 21 „ „ служба — сунђера — прве врсте;
 - в) 24 кутије еластичне бинте;
 - г) 24 цице са гумама и чаповима за дјечије сисање.
- Те ће се исти поново путем јавне лицитације продавати 21. новембра 1915 г. у канцеларији ове управе од 9 сати пр. подне, и уступиће се понудиоцима највише цијене, ако иста буде повољна.
- Број 3109. Из Управе П. Т. Станице, 5. новембра 1915 год., на Цетињу. (1,2)

Објава. У канцеларији Обласне Управе праве у Скадру одржане се јавна лицитација 15. новембра т. год., за лиферовање онамош. трупам и болници следећих артикала: ориза, паште, пасуља, соли, масти, млијеска, јаји, напра, хљеба, меса, кртоле, зеља, лука, чаја, цукра, затим фураж, сијена, зоби и дрва.

Лиферовање има трајати за пола године дана. Лицитанти имају положити 20% кауцију у готову новцу или у непокретности 40%.

Овим се ставља до знања свима оним, који би жељели горње артикле лиферовати за там. трупе, да се на горе поменути дан пријаве у канцеларији обл. управе у Скадру.

Ближа обавјештења о условима добиће се од онам. обл. управе.

Број 32804. Из канцеларије Гл. Вој. Интендантуре, 11. октобра 1915 год., Цетиње. (2,3)

Службени огласи

Позив. Сагласно свом рјешењу од 26. септембра ове године, број и архивна ознака доњи, Обласни Суд позива наследнике покојног Марка Грозданића из Невесиња, да се лично или преко својих пуномоћника, са правним доказима, пријаве овом Обласном Суду најдаље у року од шест мјесеци по публикацији овог позива, када ће им се уручити заоставштина пок. Грозданића. Не предстану ли, пак, суд ће са поменутом заоставштином поступити у смислу односних законских наређења.

Број 921. II—1915—8. Из канцеларије Краљ. Обласног Суда, 28. септембра 1915 г., у Подгорици. (3,3)

Оглас. У извршењу пресуде Краљ. Великог Суда од 1. маја ове године, број 110—V—1915—54., износи се на јавну продају доље описана непокретност: Петра Зефова из Курца и Ђек Ђона Синишковића из Кршече, за наплату судских трошкова, због дјела из § 155. крив. законика — процијењена двије хиљаде триста двадест пет (2325) перпера.

Продаја ће се извршити у канц. суду у Тузими од 9—12 прије и од 2—5 сати послје подне у три рока и то: 10. новембра, 10. децембра ове и 10. априла 1916 године.

На првом року непокретност се неће продати испод процијењене вриједности, на другом хоће и ниже, али не испод $\frac{2}{3}$, на трећем року непокретност ће се уступити понудиоцима највише цијене.

Лицитанти су дужни положити јемство 10% од процијењене вриједности.

Позивају се сви они, који на непокретности имају какво реално право, као и сви они, који имају право прече купње, да се пријаве суду прије прве продаје.

Опис непокретности Петра Зефова: 1 рало оранице, неколико лозе и 2 листобера горе у званом мјесту „Луг—Буовиште—Вуцаба“ у једном комаду; а граници: од истока, сјевера и југа са имовином Лек Зефовом, од запада имовином Љулаш Марка; процијењено 1200 перпера.

Опис непокретности Ђек Ђ. Синишковића: — I) $\frac{3}{4}$ рала оранице и неколико лоза, звано мјесто „Слупе“ испод Дечића; а граници: од истока и сјевера Пренчо Турков, од запада Ђон Уцо, а од југа Прел Томе брањевинама; процијењено 800 перпера; и II) $\frac{3}{4}$ рала оранице и 1 листобер горе звано мјесто „Гропа Цварид“; а граници: од истока Паљо Ђонов, од сјевера Мрика Љуцина брањевинама, од запада сеоски пут, а од југа Пренчо Турков брањевином; процијењено перпера 325. (бр. 370, 2,3)

Број 5816—150—1915. Из канцеларије Капетанског Суда, 8. августа 1915. у Тузими.

Обзнана. Ријешењем Обласног Никшићског Суда од данас, број и архивна ознака горњи, уложена књижица Јована Дренина Курдулије на перпера 2637,81/100 код Кредитне Банке у Никшићу, украдена из дућана Мата Чопића оvd. трговца, проглашена је неважећом. (бр. 378, 1,3)

Број 935. VI—1915—52. Из канцеларије Краљ. Обласног Суда, 1. октобра 1915 г., у Никшићу.

Оглас. У извршењу пресуде Кр. Обласног Суда Пењског, од 10. априла 1914 г. број 1142, а на основу ријешења истог суда од 30. септембра о. г. број 934, износи се на јавну продају непокретна имовина Ибраима Зајмовића из Пећи, која је процијењена перпера 2500—

Продаја ће се извршити у канцеларији овога суда на дан 9. новембра, 9. децембра 1915. и 9. априла 1916 године у 9 сати прије подне.

На првом року непокретност се неће уступити испод процијењене вриједности, на другом хоће, али не испод $\frac{2}{3}$ процијењене вриједности, а на трећем року непокретност ће се уступити понудиоцима највише цијене.

Лицитанти су дужни положити јемство 10% процијењене вриједности.

Позивају се сви они, који на непокретност имају какво реално право, као и сви они, који имају право прече купње, да се пријаве овоме суду прије почетка прве продаје.

Опис непокретности: У Пећи, у улици Београдској, под број 25., једна кућа (кула) на три спрата, од дужине и ширине по метара 11 и 05/100; са дворштем са истока од дужине 11 и 25/100 а ширине 5 и 63/100 метара, а са сјевера од дужине 10 и 25/100 а ширине 4 и 90/100 метара, у границама: од истока и сјевера исти Зајмовић, од запада Емил Кавазовић, а од југа улица.

Број 1181. VI—1914—113. Из канцеларије Општинског Суда, 9. октобра 1915., Пећ. (бр. 381, 1,1)

Приватни огласи

Јединствена прилика!!! Врло рентабилан посао!!!

На најугледнијем и најпрометнијем мјесту на Цетињу продаје се ЗА ГОТОВ НОВАЦ модерно уређена

КАФАНСКА РАДЊА

са свим потребним новим прибором и свима просторијама, савршено подесним за хотел и за ресторан.

Могла би се уступити до 15. новембра ове год. а по потреби и ОDMAХ.

За детаљнија обавјештења и услове обратити се на адресу:

(365, 3,3) „МЕРКУР“, ЦЕТИЊЕ — ПОСТЕ РЕСТАНТЕ

КОДАК АПАРАТ на рол филмова 10×15 8×14 или 9×12, ко има на продају овди, нека се јави одмах писмено са цијенама пост restante овди, а са стране у Подгорици, на адресу (бр. 380, 1,3) Васо Радловић, фотограф.

Посмртне објаве

Тужним срцем јављамо сродницима и пријатељима, да је наш мили јединац

† ПЕТАР (ПЕШО)

послије краћег боловања 15. ов. мј. испустио своју душу на путу за Цетиње и сахрањен на Андријевици.

Приликом његове смрти и сахране, доживотно ћемо дуговат захвалност кумовима Јовковићу, у чијој је кући Пешо издахнуо и Лончаревићима, који га онако тешка болестна придворше, оплакали и до вјечне куће допратише.

Хвала грађанству Андријевице, које у великом броју дођоше, да сахране смртне остатке милон нам покојника. — Хвала свима, који нам писмено или телеграфски изјавише своја саучешћа.

Ожалошћени у име породице, отац Марко Турчић. (бр. 379, 1,1)

Приликом смрти наше никад незаборављене и непрежаљене кћери, односно сестре

† МИЛИЦЕ

која се послје дугог и тешког боловања пресели у вјечност 4. ов. мј. тек. године, у најљепшем цвијету своје младости, у 16 години свога младог живота.

Неможемо, а да не одамо захвалност свима онима, који писмено или присуством узеше учешће у нашој големој тузи. Много смо захвалили поштованом грађанству Никшићском, које је у онако великом броју присуствовало спроводу. Особито захваљујемо покојничиним другарицама отјменим госпођицама Никшићским, као и многим госпођама, које и вијечне на покојничин гроб положише и у неколико нам тугу олакшаше.

Захваљујемо господи лекарицама: Контићу, Радовићу, Шумеру, Јанићу и помоћнику лекарском господину Јову Петановићу, који су се својски заузимали, да покојницу отму из чељусти смрти.

Још једном свима и свакоме незаборавна хвала, који ма којим путем учествоваше у нашој жалости.

Никшић, 8. октобра 1915.

Ожалошћени: родитељи: отац Бошко; мајка Иљинка; браћа: Јован, Ђуро, Душан, Никола, Михаило и Благо; снахе: Јелена и Љубица — Вукајловић. (бр. 371, 1,1)

Са болом у души и тужним срцем јављамо свима својим сродницима, кумовима, пријатељима и познаницима, да се је наш отац, дјед, стриц и брат

† Тодор Гашић, механџија

послије једно-недјељног боловања преселио у вјечност 1. ов. мј. у 75 години свога живота, а 2. ов. мј. предат матери земљи у гробљу код цркве Бјелополске.

И ако тешко потрешени неизмјерним губитком, ипак сматрамо за најпријатнију дужност, да и овим путем изјавимо своју највећу благодарност: Његовом Високопреосвештенству г. г. Митрополиту Гаврилу, на лично изјављеном саучешћу, као и на одржаном у дому помену над покојником и настојавању да се од црквене стране покојник што свечаније сахрањен.

Исто тако захваљујемо члановима Консistorије г. г.: Крсту Поповићу, Стеву Дрецуцу, протођаку Стојковићу, секретарима Консistorије; мјесним свештеницима: Спасоју Поповићу, намјеснику и Видаку Мићовићу, који спроводу присуствоваше и опјелио извршише.

Такође нека је неизмјерна благодарност г. г.: Марку Петровићу, обл. управитељу; Ј. Поповићу, предсј. обл. суда; М. Цветковићу, предсједнику општине; кап. Луки Лекићу; Дру Вучићу, лекару; Д. Вуксану, директору гимназије; Тому Поповићу, бив. управ. овдашње царинарнице и свим осталим чиновницима свих надлештава, као и грађанству обојега пола који онако у великом броју покојника до вјечне куће испратише.

Неизмјерна хвала господи учитељима, који са ученицима спроводу присуствоваше.

Хвала доживотно свима који нам путем телеграфа и поште изјавише саучешће и тиме нам тугу ублажише.

Пећ, 12. октобра 1915. г. (бр. 382, 1,1)

Ожалошћени: синови: Љубомир и Трифун; снахе: Ката и Даринка; унуци-ке: Александар, Арсеније, Милан, Милорад, Чедомир, Драгун, Данило и Вјерица; сестра Митра; стричевићи: Саво, Петар, Јован и остала родбина.

Дубоко ожалошћени смрћу драгог нам супруга односно оца

† Јована Голубовића

који се напрасно преселио у вјечност 19. окт. ов. год. у 64 год. свог живота, сматрамо за свету дужност овим путем изјавити најтоплију благодарност и доживотно захвалност пријатељима и познаницима, који било лично, било телеграфски учествоваше у нашој великој жалости.

Особита хвала пјевачком друштву „Бранку“, који спровод увеличаше и свог добротвора до гроба испратише на коме и вијенац положише.

Велика хвала наставницима гимназије и мјесним учитељима, који са својим ученицима спровод увеличаше а покојника до гроба испратише.

Хвала Никшићском Трговачком Акционарском Друштву, које свог акционара уписао за члана добротвора фонду за потпору — сиромашних ученика ове основне школе.

Доживотно хвала чиновништву управе монопола, који на гробу покојника у знак спомени вијенац положише.

Хвала нашем пријатељу Динку Дунди и сину, који на мјесто вијенца, а за душу покојника дариваше подгорничко сиротињо 100 перпера.

Хвала мјесном свештенству, који покојника хришћански опожаше и до гроба испратише.

Велика и доживотно хвала грађанству вароши Подгорице обадва пола без разлике вјере, који омиљеног им покојника до вјечне куће у великом броју испратише.

Незаборавна хвала пријатељима и познаницима, који нам у најтежем моменту бише на руци и покојника припремише. (384, 1,1)

Подгорица, 26. октобра 1915.

Ожалошћена породица: супруга Савета; синови: Петар, Михајло, Александар, Митар и Светислав; кћери: Милица, Јелена и Ђорђина.